

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Priština, 26 avgusta 2019. godine
Br. Ref.:AGJ 1421/19

PRESUDA

u

slučaju br. KI187/18 i KI11/19

Podnosilac

Muhamet Idrizi

Ocena ustavnosti

**presude Vrhovnog suda Kosova PML. br. 226/2018 od 16. oktobra 2018.
godine i presude Vrhovnog suda Kosova PML. br. 293/2018
od 3. decembra 2018. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev KI 187/18 podneo je Shemsedin Pira, advokat iz Gnjilana kao zastupnik Muhameta Idrizija sa prebivalištem u opštini Vitina, dok je zahtev KI11/19 podneo lično Muhameta Idrizija (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Odluka koja se osporava zahtevom KI187/18 je presuda [PML. br. 226/2018] Vrhovnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud) od 16. oktobra 2018. godine, a odluka koja se osporava zahtevom KI11/19 je presuda [PML. br. 293/2018] Vrhovnog suda od 3. decembra 2018. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenih Presuda. U zahtevu KI187/18, podnosilac zahteva nije tačno razjasnio za koja osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) tvrdi da su povređeni osporenim presudom. S druge strane, zahtevom KI11/19, podnosilac zahteva pak tvrdi da su redovni sudovi povredili njegova osnovna prava i slobode zagarantovane članovima 30. [Prava optuženog] i 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).
4. Podnosilac zahteva takođe traži od ustavnog Suda Republike Kosova (u daljem tekstu: Sud) da odredi privremenu meru, odnosno „da obustavi početak služenja kazne koja je izrečena [protiv njega] u Presudi PKR br. 107/2012“ Osnovnog suda u Gnjilanu (u daljem tekstu: Osnovni Sud) od 22. novembra 2017. godine, sve do odlučivanja o slučaju od strane Suda.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7 člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka], 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 30. novembra 2018. godine, podnosilac zahteva je preko svog zastupnika podneo zahtev KI187/18 pred Sudom.
7. Dana 12. decembra 2018. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Gresu Caka-Nimani za Sudiju Izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Bajram Ljatifi (predsedavajući), Safet Hoxha i Radomir Laban.
8. Dana 4. januara 2019. godine, Sud je obavestio zastupnika podnosioca zahteva i Vrhovni sud o registraciji zahteva KI187/18.
9. Dana 14. januara 2019. godine, podnosilac zahteva je podneo Sudu zahtev KI11/19.
10. Dana 17. januara 2019. godine, u skladu sa stavom (1) pravila 40 (Spajanje i razdvajanje podesaka) Poslovnika, predsednica Suda je naložila spajanje zahteva KI11/19 sa zahtevom KI187/18. Ovim nalogom je odlučeno da sudija izvestilac i sastav Veća za razmatranje budu isti kao što je odlučeno od strane predsednice o imenovanju sudije izvestioca i Veća za razmatranje u slučaju KI187/18.

11. Dana 22. januara 2019. godine, Sud je obavestio zastupnika podnosioca zahteva, podnosioca zahteva i Vrhovni sud o registraciji zahteva KI11/19 i spajanju dotičnih zahteva.
12. Dana 28. maja 2019. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj Sudije izvestioca, i jednoglasno je odlučilo da se odlučivanje u vezi sa zahtevima podnosilaca zahteva odloži za razmatranje na jednoj od sledećih sednica.
13. Dana 28. maja 2019. godine, podnosilac zahteva je zatražio od Suda da odredi privremenu meru, odnosno, da obustavi početak služenja kazne koja mu je izrečena u Presudi Osnovnog suda [PKR. Br. 107/2012] od 22. novembra 2017. godine, do donošenja odluke o slučaju od strane Suda.
14. Dana 29. jula 2019. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj Sudije izvestioca, i jednoglasno je predložilo Sudu da proglasi zahtev KI187/18 neprihvatljivim, a zahtev KI11/19 prihvatljivim za razmatranje i ocenu merituma istog.
15. Istog tog dana, Sud je jednoglasno utvrdio da Presuda Vrhovnog Suda [PML. Br. 293/2018] od 3. decembra 2018. godine, nije u skladu sa članom 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava a u vezi sa članom 6 (Pravo na pravično suđenje) EKLjP-a

Pregled činjenica

16. Dana 29. decembra 2008. godine, Okružno tužilaštvo u Gnjilanu (u daljem tekstu: Okružno tužilaštvo) podiglo je optužnicu [PP. br. 168/08] protiv podnosioca zahteva, zbog osnovane sumnje da je on u sa izvršilaštvu sa Sh.I. i pomognut od strane E.I., izvršio krivično delo utvrđeno u članu 147. (Teško ubistvo) u vezi sa članovima 20. (Pokušaj) i 23. (Zajedničko izvršenje) i članu 328. (Neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja) Privremenog krivičnog zakona Kosova (u daljem tekstu: PKZK) jer je 2. septembra 2008. godine pokušao da liši života R.E. i Sh.E.
17. Dana 8. juna 2009. godine, Okružni sud u Gnjilanu (u daljem tekstu: Okružni sud) je presudom [P. br. 25/2009] oslobodio podnosioca zahteva gore navedenih optužbi, dok je lice koje je navodno pomoglo u izvršenju krivičnog dela, odnosno E.I. oslobodio optužbe da je izvršio krivično delo iz člana 147. PKZK-a i oglasio ga krivim za izvršenje krivičnog dela iz člana 328. PKZK-a.
18. Okružno tužilaštvo je izjavilo žalbu Vrhovnom sudu protiv gore navedene presude Okružnog suda zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, sa predlogom da se predmet vrati na ponovno suđenje. Podnosilac zahteva i E.I. su podneli odgovore na žalbu Okružnog tužilaštva tražeći da se ista odbije kao neosnovana.
19. Dana 7. marta 2012. godine, Vrhovni sud je rešenjem [AP. br. 393/2012] usvojio žalbu Okružnog tužilaštva kao osnovanu i ukinuo presudu [P. br. 25/2009]

Okružnog suda u odnosu na podnosioca zahteva i vratio predmet na ponovno suđenje.

20. Dana 22. novembra 2017. godine, Osnovni sud u Gnjilanu (u daljem tekstu: Osnovni sud) je presudom [PKR. br. 107/2012] oglasio podnosioca zahteva krivim za izvršenje krivičnog dela iz člana 147. (Teško ubistvo) u vezi sa članom 20. (Pokušaj) i 23. (Zajedničko izvršenje) PKZK-a i osudio ga na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine. Takođe, optužba za izvršenje krivičnog dela iz člana 328. (Neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja) PKZK-a je odbijena. Istom presudom, optuženi E.I. je oslobođen optužbe.
21. Žalbu protiv gore navedene presude izjavili su i podnosilac zahteva i Osnovno tužilaštvo u Gnjilanu (u daljem tekstu: Osnovno tužilaštvo). Prvi, odnosno podnosilac zahteva, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji, a drugi, odnosno Osnovno tužilaštvo, u odnosu na oslobađajući deo presude za optuženog E.I. i zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i u pogledu krivične sankcije za krivično delo za koje je podnosilac oglašen krivim.
22. Dana 19. aprila 2018. godine, Apelacioni sud je presudom [PAKR. br. 108/2018] odbio žalbe Osnovnog tužilaštva i podnosioca zahteva i potvrdio gore navedenu presudu Osnovnog suda, odnosno presudu [PKR. br. 107/2012].
23. Podnosilac zahteva i njegov branilac su zasebno podneli zahteve za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu protiv presude [PAKR. br. 108/2018] Apelacionog suda u vezi sa presudom [PKR. br. 107/2012] Osnovnog suda, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i povrede krivičnog zakona. U svojim zahtevima, oni su, između ostalog, naveli da je Osnovni sud, time što je izmenio činjenični opis krivičnog dela i utvrdio da je podnosilac zahteva izvršio krivično delo "sa nekoliko za sada nepoznatih lica", prekoračio optužbu u suprotnosti sa odredbama Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova (u daljem tekstu: PZKPK). Državni tužilac je podneskom [KMLP. br. 155/2018] dostavio odgovor na zahteve za zaštitu zakonitosti, te predložio da isti budu odbijeni kao neosnovani.
24. Dana 18. oktobra 2018. godine, Vrhovni sud je postupajući povodom zahteva za zaštitu zakonitosti koji je podneo branilac podnosioca zahteva, presudom [PML. 226/2018] odbio kao neosnovan taj zahtev za zaštitu zakonitosti protiv presude [PAKR. br. 108/2018] Apelacionog suda u vezi sa presudom [PKR. br. 107/2012] Osnovnog suda.
25. Dana 3. decembra 2018. godine, Vrhovni sud je postupajući povodom zahteva za zaštitu zakonitosti koji je podneo osuđeni, odnosno podnosilac zahteva, presudom [PML. br. 293/2018] takođe odbio kao neosnovan ovaj zahtev za zaštitu zakonitosti protiv presude Apelacionog suda [PAKR. br. 108/2018] u vezi sa presudom [PKR. br. 107/2012] Osnovnog suda.

Navodi podnosioca zahteva

Navodi izneti u zahtevu KI187/18

26. U kontekstu ovog zahteva, podnosilac zahteva je jasno naglasio osnovna prava i slobode zagarrantovane Ustavom za koje tvrdi da su povređeni presudom [PML. br. 226/2018] Vrhovnog suda od 16. oktobra 2018. godine.
27. Naime, podnosilac zahteva navodi da je osporena presuda doneta uz bitne povrede odredaba krivičnog postupka, konkretnije: (i) tačke 1.10 stava 1 člana 384 (ozbiljne povrede odredbi krivičnog postupka) zbog prekoračenja optužnice; i (ii) tačke 1.12 stava 1 člana 384; i (iii) stava 1 člana 360 (subjektivni identitet i predmet presude sa optužnicom) PZKPK-a.

Navodi izneti u zahtevu KI11/19

28. Podnosilac u zahtevu KI11/19 navodi da je Vrhovni sud presudom [PML. br. 293/2018] od 3. decembra 2018. godine povredio njegova osnovna prava i slobode zagarrantovane članovima 30. [Prava optuženog] i 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP.
29. Podnosilac zahteva konkretno navodi da su njegova prava na pravično i nepristrasno suđenje zagarrantovana članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP povređena zbog toga što je (i) osporena presuda doneta u suprotnosti sa stavom 2 člana 39 (Razlozi za izuzeće sudija) Zakonika o krivičnom postupku Republike Kosovo (u daljem tekstu: ZKPRK) jer je jedan od sudija u pretresnom veću Okružnog suda koje je donelo presudu [P. br. 25/09] od 8. juna 2009. godine, odnosno sudija R.R., takođe učestvovao i kao član veća Vrhovnog suda koje je presudom [PML. br. 293/2018] od 3. decembra 2018. godine odlučilo o zahtevu za zaštitu zakonitosti; i (ii) njegov zastupnik ga nije pravilno branio u toku sudskog postupka i jer je, prema navodima podnosioca zahteva, vršio odbranu u suprotnosti sa stavom 7 člana 11. Zakona br. 03/L-117 o advokaturi od 25. marta 2009. godine pošto je imao sukob interesa, a o kojoj činjenici podnosilac zahteva nije bio informisan. Prema navodima podnosioca zahteva, advokat u predmetu Sh.P. je takođe bio i branilac lica R.E. u drugom krivičnom predmetu, a koji je takođe bio i glavni svedok u krivičnom postupku protiv podnosioca zahteva. Osim toga, prema navodima podnosioca zahteva, dotični advokat je pokazivao očigledan i konstantan nemar tokom njegove odbrane.
30. Podnosilac zahteva takođe navodi da je osporena presuda doneta u suprotnosti sa odredbama PZKPK-a zbog toga što su (i) sudovi prekoračili prvobitnu optužnicu u suprotnosti sa tačkom 10 stava 1 člana 384. PZKPK-a, oglašavajući optuženog, odnosno podnosioca zahteva krivim za krivično delo teškog ubistva ostalog u pokušaju u saizvršilaštvu sa "nekoliko drugih za sada nepoznatih lica", dok su navodni saizvršioc koji su bili obuhvaćeni prvobitnom optužnicom oslobođeni optužbe. Prema prvom, odnosno licu SH.I., istraga je obustavljena rešenjem [PP. br. 168/08 i 231/09] Okružnog javnog tužilaštva od 26. jula 2011. godine, dok je drugi, odnosno lice E.I. oslobođeno optužbe presudom [PKR. br. 107/2012] Osnovnog suda.

31. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da proglasi njegov zahtev prihvatljivim, poništi sve odluke redovnih sudova i vrati njegov predmet prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Ocena prihvatljivosti

32. Sud podseća da su Sudu u konkretnom slučaju podneta dva zahteva za ocenu ustavnosti dotičnih presuda. Prvi, odnosno zahtev KI187/18, podneo je branilac podnosioca zahteva, koji traži ocenu ustavnosti presude [PML. br. 226/2018] Vrhovnog suda od 16. oktobra 2018. godine. Drugi, odnosno zahtev KI11/19, podneo je sam podnosilac zahteva, koji traži ocenu ustavnosti presude [PML. br. 293/2018] Vrhovnog suda od 3. decembra 2018. godine. Sud će u nastavku zasebno oceniti prihvatljivost oba zahteva.

Što se tiče prihvatljivosti zahteva KI187/18

33. U vezi sa zahtevom KI187/18, Sud prvo razmatra da li su ispunjeni uslovi prihvatljivosti, propisani Ustavom i dalje utvrđeni Zakonom i Poslovníkom.
34. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7 člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

35. Sud u nastavku razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su propisani Zakonom. S tim u vezi, Sud se prvo poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47. **[Individualni zahtevi]**

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48.
[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49.
[Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku [...]”.

36. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud utvrđuje da je podnosilac, kada je reč o zahtevu KI187/18, ovlašćena strana, koja osporava akt javnog organa, odnosno presudu [PML. br. 226/2018] Vrhovnog suda od 16. oktobra 2018. godine, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva propisana zakonom. U tom pogledu, zahtev podnosioca je u skladu sa uslovima utvrđenim stavovima 1 i 7 člana 113. Ustava i članom 47. Zakona. Podnosilac zahteva je takođe podneo zahtev u skladu sa rokom propisanim u članu 49. Zakona.
37. Međutim, prilikom ocene da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti utvrđene Zakonom, Sud se takođe poziva i na član 48. Zakona, koji podnosiocu zahteva nameće dužnost da u svom zahtevu upućenom Sudu tačno naglasi za koja osnovna prava i slobode tvrdi da su mu povređeni.
38. Isti uslov je jasno utvrđen i u pravilu 39 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika. Pravilo 39 stav (1) (d) propisuje:
- “(1) Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:*
- (d) ako zahtev tačno razjašnjava i, adekvatno iznosi činjenice i navode da su prava ili odredbe ustava povređene”.*
39. U tom kontekstu, Sud naglašava da je podnosilac zahteva, kako bi se smatralo da zahtev ispunjava uslove prihvatljivosti, dužan da u svom zahtevu tačno razjasni za koja prava i osnovne slobode tvrdi da su mu povređeni i da adekvatno iznese činjenice i navode o povredama ustavnih prava ili odredaba (vidi u ovom kontekstu slučaj Suda KI91/17, Enver Islami, rešenje o neprihvatljivosti od 22. novembra 2018. godine, stav 31).
40. Sud primećuje da podnosilac zahteva u svom zahtevu KI187/18 nije razjasnio za koja prava i slobode tvrdi da su mu povređeni aktom javnog organa, odnosno presudom [PML. br. 226/18] Vrhovnog suda od 16. oktobra 2018. godine, koju on osporava pred Sudom. Pored toga, podnosilac zahteva ne razjašnjava tačno činjenice i navode o povredama ustavnih prava.
41. Shodno tome, podnosiocjev zahtev KI187/18 je u skladu sa uslovima propisanim stavovima 1 i 7 člana 113. Ustava i članovima 47. i 49. Zakona. Međutim, podnosiocjev zahtev KI187/18 ne ispunjava uslove prihvatljivosti propisane članom 48. Zakona i tačkom (d) stava (1) Pravila 39 Poslovnika.

42. U zaključku, u skladu sa članom 48. Zakona i pravilom 39 (1) (d) Poslovnika, podnosiočev zahtev KI187/19 je neprihvatljiv.

Što se tiče prihvatljivosti zahteva KI11/19

43. Što se tiče ispunjenja uslova prihvatljivosti propisanih Ustavom i Zakonom i razrađenih u tekstu iznad, Sud utvrđuje da je podnosilac, kada je reč o zahtevu KI11/19, ovlašćena strana koja osporava akt javnog organa, odnosno presudu [Pml. br. 293/2018] Vrhovnog suda od 3. decembra 2018. godine, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva propisana zakonom. Podnosilac zahteva je takođe naglasio prava i slobode za koje tvrdi da su mu povređeni, u skladu sa uslovima iz člana 48. Zakona i podneo je svoj zahtev u skladu sa rokovima propisanim u članu 49. Zakona.
44. Sud stoga utvrđuje da podnosiočev zahtev takođe ispunjava i uslove prihvatljivosti propisane stavom 1 pravila 39 Poslovnika. Isti se ne može proglasiti neprihvatljivim na osnovu uslova utvrđenih stavom 3 pravila 39 Poslovnika.
45. Pored toga, i konačno, Sud ocenjuje da ovaj zahtev nije očigledno neosnovan u skladu sa stavom 2 pravila 39 Poslovnika i samim tim se mora proglasiti prihvatljivim (vidi, takođe, slučaj Evropskog Suda za Ljudska Prava Alimućaj protiv Albanije, predstavka br. 20134/05, rešenje od 9. jula 2012. godine, stav 144).

Meritum slučaja u vezi sa zahtevom KI11/19

46. Prilikom razmatranja merituma ovog zahteva, Sud podseća da je podnosilac zahteva prvobitno oslobođen optužbi za izvršenje krivičnog dela iz člana 147. (Teško ubistvo) u vezi sa članovima 20. (Pokušaj) i 23. (Zajedničko izvršenje) PKZK-a i to presudom [P. br. 25/2009] Okružnog suda od 8. juna 2009. godine. Ova presuda je poništena rešenjem [AP. br. 393/2012] Vrhovnog suda od 7. marta 2012. godine i predmet je vraćen na ponovno suđenje. U 2017. godini, presudom [PKR. br. 107/2012] Osnovnog suda, podnosilac zahteva je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od tri (3) godine zbog izvršenja gore navedenog krivičnog dela. Druga dva lica, odnosno SH.I. i E.I., koja su bila navodni saizvršioci krivičnog dela oslobođena su optužbe u toku postupaka pred redovnim sudovima.
47. Presuda Osnovnog suda je potvrđena od strane Apelacionog suda. Protiv ove poslednje spomenute, Vrhovnom sudu su podneta dva zahteva za zaštitu zakonitosti. Prvi je podneo branilac podnosioca zahteva i kao rezultat tog zahteva doneta je presuda [PML. Br. 226/2018] Vrhovnog suda od 18. oktobra 2018. godine, kojom je navedeni zahtev odbijen kao neosnovan. Drugi je podneo sam podnosilac zahteva i kao rezultat tog zahteva doneta je presuda [PML. br. 293/2018] Vrhovnog suda od 3. decembra 2018. godine, kojom je takođe odbijen kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti.
48. S tim u vezi, odnosno, Presudom [PML. Br. 293/2018] Vrhovnog suda od 3. decembra 2018. godine, Sud podseća da podnosilac zahteva navodi da je ista (i) u suprotnosti sa članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP jer je istu doneo pristrasan sud; (ii) da je njegov branilac postupao u suprotnosti sa Zakonom o

advokaturi i da je time naneo štetu njegovim interesima, i (iii) da je osporena presuda doneta u suprotnosti sa određenim odredbama krivičnog postupka.

49. Prilikom razmatranja prvog navoda podnosioca zahteva koji se odnosi na pravo na nepristrasno suđenje, Sud će primeniti sudsku praksu Evropskog Suda za Ljudska Prava (u daljem tekstu: ESLJP), na osnovu koje je, u skladu sa članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, podnosilac zahteva dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom. Shodno tome, što se tiče tumačenja navoda o povredi člana 31. Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP, Sud će se pozvati na sudsku praksu ESLJP-a.
50. S tim u vezi, Sud podseća da se nepristrasnost suda u skladu sa članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP, zasnovano na konsolidovanoj sudskoj praksi ESLJP-a, mora utvrditi prema (i) subjektivnom testu, pri čemu se mora uzeti u obzir lično ubeđenje i ponašanje sudije, to jest da li je sudija možda imao neke lične predrasude ili pristrasnosti u određenom predmetu, i (ii) objektivnom testu, to jest treba utvrditi da li je sam sud, između ostalog i svojim sastavom, pružio dovoljne garancije da bi se isključila svaka legitimna sumnja u tom smislu (vidi, između ostalog, slučajeve ESLJP-a, *Miracle Europe KFT protiv Mađarske*, presuda od 12. aprila 2015. godine, stav 54; *Gautrin i drugi protiv Francuske*, presuda od 20. maja 1998. godine, stav 58; *San Leonard Band Club protiv Malte*, presuda od 29. jula 2004. godine, stav 58; *Thomann protiv Švajcarske*, presuda od 10. juna 1996. godine, stav 30; *Wettstein protiv Švajcarske*, presuda od 21. decembra 2000. godine, stav 42, i slučaj Suda KIO6/12, podnosilac zahteva: *Bajrush Gashi*, presuda od 9. maja 2012. godine, stav 45).
51. Konkretnije, što se tiče subjektivnog testa, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, lična nepristrasnost sudije se mora pretpostaviti dok se ne dokaže suprotno (vidi, između ostalog, slučajeve ESLJP-a *Mežnarić protiv Hrvatske*, presuda od 30. novembra 2005. godine, stav 30; *Padovani protiv Italije*, presuda od 26. februara 1993. godine, stav 26; *Morel protiv Francuske*, stav 41; *San Leonard Band Club protiv Malte*, presuda od 29. jula 2004. godine, stav 59; *Hauschildt protiv Danske*, presuda od 24. maja 1989. godine, stav 47; *Driza protiv Albanije*, presuda od 13. novembra 2007. godine, stav 75). Što se tiče vrste dokaza koji su potrebni da bi se to dokazalo, ESLJP se na primer trudio da utvrdi da li sudija pokazuje neprijateljstvo ili zlu nameru iz ličnih razloga (vidi, između ostalog, slučaj ESLJP-a, *De Cubber protiv Belgije*, presuda od 26. oktobra 1984. godine, stav 25). Međutim, načelo po kojem se mora pretpostaviti da je sud oslobođen od ličnih predrasuda ili pristrasnosti je već duži vremenski period ustanovljeno u sudskoj praksi ESLJP-a (vidi slučajeve ESLJP-a *Kyprianou protiv Kipra*, citirano iznad, stav 119, i *Micallef protiv Malte*, presuda od 15. oktobra 2009. godine, stavovi 93-94; i *Tozicka protiv Poljske*, Presuda od 24. jula 2012. godine, stav 33).
52. Štaviše, po sudskoj praksi ESLJP-a, dok u nekim slučajevima može da bude teško da se nađu činjenice na osnovu kojih se može preokrenuti pretpostavka subjektivne nepristrasnosti jednog sudije, kriterijumi i zahtevi za objektivnu nepristrasnost određuju jednu dodatnu garanciju za nepristrasno suđenje. (Vidi, Predmet ESLJP-a, *Micallef protiv Malte*, citirano iznad, stavovi 95 i 101). Treba da se naglasi da u većini slučajeva koji su povezani sa pitanjem nepristrasnosti, ESLJP je bio fokusiran i našao je povrede u aspektima objektivnog testa. (vidi, takođe, predmet ESLJP-a,

Ramos Nunes de Carvalho Sa protiv Portugala, Presuda od 6. novembra 2018. Godine, stav 146; i Korzeniak protiv Poljske, citirano iznad, stav 48).

53. Što se pak tiče objektivnog testa, Sud zapaža da se na osnovu sudske prakse ESLJP-a, kada se ovaj test primenjuje na sudsko veće, mora utvrditi da li, nezavisno od ponašanja bilo kog sudije, može postojati dovoljno činjenica koje mogu pobuditi sumnju u pogledu nepristrasnosti suda. U tom smislu, čak i izgled/percepcija može biti od važnosti, jer se "pravda ne sme samo sprovoditi, već se mora i videti da je sprovedena" (u ovom kontekstu, vidi, između ostalog, slučaj ESLJP-a Cubber protiv Belgije, citirano iznad, stav 26). Suštinsko pitanje je poverenje koje sudovi u demokratskom društvu moraju nadahnjivati u javnosti, uključujući i optuženog (vidi, između ostalog, slučajeve ESLJP-a Castillo Algar protiv Španije, presuda od 28. oktobra 1998. godine, stav 45; San Leonard Band Club protiv Malte, citirano iznad, stav 60, i Golubović protiv Hrvatske, citirano iznad, stav 49). Dakle, bilo koji sudija za kojeg mogu postojati legitimni razlozi da si se posumnjao nedostatak nepristrasnosti se treba povući iz donošenja odluke. (Vidi, slučaj ESLJP-a, Micallef protiv Malte, citirano iznad, stav 98).
54. Pored toga, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, situacije u kojima se mogu pokrenuti pitanja u vezi sa nedostatkom nepristrasnosti, mogu biti (i) funkcionalne i (ii) lične prirode. Prva se odnosi na vršenje različitih funkcija unutar sudskog postupka od strane istog lica ili na vezu hijerarhijske ili druge prirode između sudije i ostalih aktera u određenom sudskom postupku. Što se tiče ovog poslednje navedenog, moraju se ispitati nivo i priroda te veze. Ove situacije funkcionalne prirode mogu obuhvatati primere slučajeva kada su se u istom slučaju vršile (i) savetodavne i sudske funkcije (u ovom kontekstu, vidi, između ostalog, slučajeve ESLJP-a Procola protiv Luksemburga, presuda od 8. septembra 1995. godine, stav 45; Kleyn i drugi protiv Holandije, presuda od 6. maja 2003. godine, stav 200, i Sacilor Lormines protiv Francuske, presuda od 9. novembra 2006. godine, stav 74); (ii) sudske i vansudske funkcije (u ovom kontekstu, vidi, između ostalog, slučaj ESLJP-a McGonnell protiv Ujedinjenog Kraljevstva, presuda od 8. februara 2000. godine, stavovi 52-57), i (iii) različite sudske funkcije. U tom kontekstu, ESLJP naglašava da se ocena o tome da li je učešće istog sudije u različitim fazama sudskog postupka moglo dovesti do kršenja zahteva koji se odnose na nepristrasnost suda, mora vršiti u svakom slučaju pojedinačno i zavisi od okolnosti svakog slučaja. A druga, odnosno pitanja lične prirode, uglavnom se odnose na način ponašanja sudije u određenom predmetu ili postojanje veze sa jednom od stranaka ili njenim zastupnicima u određenom predmetu (za više detalja u ovom kontekstu, vidi Vodič ESLJP-a kroz član 6. EKLJP od 30. aprila 2019. godine, Pravo na pravično suđenje (krivični aspekt), IV deo, Opšte garancije: proceduralni zahtevi, C. Nezavisnost i nepristrasnost, 2. Nepristrasni sud, a. Kriterijumi za ocenu nezavisnosti).
55. U primeni ovih opštih načela u okolnostima ovog konkretnog slučaja, Sud pre svega podseća da podnosilac zahteva tvrdi upravo vršenje različitih dužnosti od strane jednog sudije unutar istog sudskog postupka, odnosno činjenice da je sudija R. R. učestvovao kao član sudskog veća i prilikom (i) donošenja presude Okružnog suda [P. nr. 25/09] od 8. juna 2009. godine, i (ii) prilikom donošenja Presue Vrhovnog suda [PML. Nr. 293/2018] od 3. decembra 2018. godine, što je, po navodima podnosioca zahteva, rezultiralo povredama njegovog prava na pravično i nepristrasno suđenje.

56. U tom kontekstu i na osnovu sudske prakse ESLJP-a, Sud će pre svega da razmotri navode podnosioca zahteva u vezi sa nepristrasnošću suda pod kriterijumima subjektivnog testa.
57. Što se tiče subjektivnog testa, Sud podseća da se lična nepristrasnost sudije mora pretpostaviti dok se ne dokaže suprotno. Podnosilac zahteva nije podneo nijedan dokaz koji bi mogao dovesti u sumnju nepristrasnost sudije R.R. Shodno tome, Sud treba da utvrdi da prilikom donošenja presude [PML. Br. 293/2018] od 3. decembra 2018. godine, sud nije bio pristrasan u smislu subjektivnog testa.
58. Shodno tome, Sud će u nastavku, u skladu sa načelima sudske prakse ESLJP, i kao dodatna garancija za okolnosti konkretnog slučaja, razmotriti navode podnosioca zahteva u smislu kriterijuma objektivnog testa i sledstveno, prvo (i) da li okolnosti konkretnog slučaja mogu izazvati legitimne sumnje od strane podnosioca zahteva u pogledu nepristrasnosti suda, i ako je to slučaj (ii) da li su te sumnje objektivno opravdane. Utvrđivanje ovih pitanja vrši se u svakom slučaju pojedinačno (vidi u ovom kontekstu, slučajeve ESLJP-a Mežnarić protiv Hrvatske, citiran u tekstu iznad, stav 31; Ferrantelli i Santangelo protiv Italije, presuda od 7. avgusta 1996. godine, stav 58; Wettstein protiv Švajcarske, citiran u tekstu iznad, stav 44, i San Leonard Band Club protiv Malte, citiran u tekstu iznad, stav 60; Korzeniak protiv Poljske, citiran u tekstu iznad, stav 49 i Tozicka protiv Poljske, citiran u tekstu iznad, stav 33).
59. U ovom aspektu, i kao što je napred navedeno, vršenje različitih funkcija unutar istog sudskog postupka od strane istog sudije, a što je povezano sa okolnostima konkretnog slučaja, predstavlja kategoriju pitanja funkcionalne prirode, koja su relevantna prilikom procene nepristrasnosti određenog suda. U takvim slučajevima, ESLJP je u principu smatrao da postoje legitimne sumnje u nepristrasnost sudije (vidi, između ostalog, u gore pomenutom slučaju ESLJP-a Korzeniak protiv Poljske, stavovi 51 i 52). Isti stav će držati i Sud. Shodno tome, a na osnovu sudske prakse ESLJP-a, Sud će u nastavku oceniti da li takve sumnje, u okolnostima konkretnog slučaja, mogu biti objektivno opravdane.
60. U smislu procene legitimnih sumnji u kontekstu okolnosti kada je jedan sudija vršio više od jedne funkcije u istom sudskom sporu, dve kategorije pitanja su važne. Prvo, posebnu pažnju treba posvetiti karakteristikama zakona i propisa koji su primenljivi u konkretnom slučaju (vidi, između ostalog, slučajeve ESLJP-a Warsicka protiv Poljske, presuda od 16. januara 2007. godine, stav 40; Toziczka protiv Poljske, presuda od 24. jul 2012. godine, stav 36, i u gore pomenutom slučaju Korzeniak protiv Slovačke, , stav 50). U ovom kontekstu, ESLJP je naglasio da su važna i organizaciona pitanja (vidi, između ostalog, slučaj ESLJP-a Piersack protiv Belgije, presuda od 1. oktobra 1982. godine, stav 30). Na primer, postojanje postupaka koji osiguravaju nepristrasnost, odnosno pravila i procedura koje regulišu i povlačenje/izuzeće sudije, predstavlja relevantan faktor (vidi slučajeve ESLJP-a, Pfeifer i Plankl protiv Austrije, presuda od 25. februara 1992. godine, stav 6; Oberschlick protiv Austrije (br. 1), presuda od 23. maja 1991. godine, stav 50, i Pescador Valero protiv Španije, presuda od 24. septembra 2003. godine, stavovi 24-29). Drugo, nužno je oceniti da li je veza između suštinskih pitanja koja su razmotrena od strane istog sudije u raznim fazama postupka toliko tesna/očigledna da baca sumnju na nepristrasnost sudije koji je učestvovao u odlučivanju u ovim

fazama. Ovo utvrđenje se takođe mora vršiti u svakom slučaju pojedinačno i imajući u vidu njihove posebne karakteristike i okolnosti (vidi, između ostalog, u gore pomenutom slučaju ESLJP-a, Warsicka protiv Poljske, stav 40; u gore pomenutom slučaju Toziczka protiv Poljske, stav 36, i u gore pomenutom slučaju Korzeniak protiv Slovačke, stav 50.).

61. U tom pogledu, Sud, na osnovu sudske prakse ESLJP-a i napred izloženog, mora prvo razraditi pravna i regulatorna pitanja. Sud podseća da su procedure koje regulišu povlačenje/izuzeće sudije iz odlučivanja od posebne važnosti.
62. U tom kontekstu, Sud primećuje da je u slučaju podnosioca zahteva u postupcima povodom zahteva za zaštitu zakonitosti, Vrhovni sud primenio odredbe ZKPRK-a. Ovaj zakon, u svojim članovima 39. i 40. konkretno reguliše pitanje i okolnosti u kojima se sudije izuzimaju iz datog odlučivanja (postupak o izuzeću) istog. Sud naglašava da stav 2 člana 39. ZKPRK-a, čiju povredu navodi podnosilac zahteva, utvrđuje da *"Sudija ne može da obavlja dužnost sudije pojedinca, predsednika pretresnog veća, člana pretresnog veća, člana pretresnog veća, žalbenog veća ili veća Vrhovnog suda ako je on odnosno ona učestvovao u prethodnim postupcima u istom krivičnom predmetu, izuzev u slučaju sudije koji je postupao u Veću za posebnu dokaznu mogućnost"*.
63. Ova formulacija gore navedenog člana ZKPRK-a, koja naglašava učešće sudije u "prethodnim postupcima u istom krivičnom predmetu", razlikuje se od sadržaja članova 40. i 41. prethodnog Zakona o krivičnom postupku, odnosno, Privremenom Zakona Krivičnog Postupka Kosova (u daljem tekstu: PZKPK), u kojima su okolnosti izuzeća sudija u ovom kontekstu bile ograničenije. Specifičnije, tačka 5 stava 1 člana 40 PZKPK-a, propisuje da se sudija izuzima iz vršenja sudske funkcije u slučaju kada „je u istom postupku učestvovao u donošenju odluke pred nižim sudom ili ukoliko je pred istim sudom učestvovao u donošenju odluke koja je osporena žalbom“.
64. Sud u ovom kontekstu naglašava da je zakonodavac usvajanjem novog Zakonika o krivičnom postupku, uvrstio jednu sveobuhvatniju odredbu u smislu izuzimanja sudije od vršenja različitih funkcija u istom krivičnom postupku. Sud naglašava da odredbe ZKPRK-a iskazuju zabrinutost zakonodavca da ukloni sve razumne sumnje u pogledu nepristrasnosti suda (vidi u ovom kontekstu, u gore pomenutom slučaju Suda KIO6/12, podnosilac zahteva: Bajrush Gashi, , stav 49, i u gore pomenutom slučaju ESLJP-a Oberschlick protiv Austrije, stav 50.).
65. Sud takođe mora naglasiti da je u okolnostima konkretnog slučaja, između učešća sudije R.R. u veću Okružnog suda, odnosno donošenja presude [P. br. 25/2009] od 8. juna 2009. godine i njegovog učešća u veću Vrhovnog suda, odnosno donošenja presude [PML. br. 293/2018] od 3. decembra 2018. godine, rešenjem [AP. br. 393/2012] Vrhovnog suda od 7. marta 2012. godine, predmet podnosioca zahteva vraćen na ponovno suđenje. U novom suđenju, sudija R.R. je učestvovao samo u veću Vrhovnog suda koje je razmotrilo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv presude [PAKR. br. 108/2018] Apelacionog suda od 19. aprila 2018. godine. Međutim, Sud naglašava da je sadržaj stava 2 člana 39. ZKPRK-a, odnosno "učešće u prethodnim postupcima u istom krivičnom predmetu", koji je primenljiv u okolnostima

konkretnog slučaja, sveobuhvatan i prinudio je sudiju R.R. da se izuzme iz odlučivanja u odgovarajućem veću Vrhovnog suda.

66. Sud, takođe, naglašava da u takvim okolnostima, izuzimanje sudije nije nužno zavisno od zahteva stranaka u postupku. Na osnovu odredaba ZKPRK-a, sam sudija mora tražiti izuzimanje od odlučivanja. Ovo je utvrđeno članovima 39. do 42. ZKPRK-a, a takođe podržano je i sudskom praksom ESLJP-a, koji je, naglašavajući važnost percepcije i poverenja koje sud mora nadahnjivati u javnosti u demokratskom društvu, dosledno isticao da se svaki sudija koji veruje da njegovo ili njeno učešće u sudskom sporu može pobuditi legitimne sumnje u nepristrasnost suda, mora izuzeti iz odlučivanja.
67. Pored toga, Sud takođe podseća da postupak koji se odnosi na zaštitu zakonitosti ne predviđa javni postupak u kojem podnosilac može da učestvuje. Ovaj postupak je zasnovan samo na pismenim podnescima. Stoga, zbog pismene prirode postupka, ni podnosilac, niti njegov branilac, nisu mogli da znaju da je isti sudija koji je bio deo pretresnog veća u Okružnom sudu učestvovao i u veću Vrhovnog suda koje je odlučilo o njegovom zahtevu za zaštitu zakonitosti, dok nisu primili odluku Vrhovnog suda. Prema tome, ne može se zaključiti da se podnosilac odrekao prava na određivanje njegovog prava od strane "nepristrasnog suda" (vidi u gore pomenuti slučaju Suda KIO6/12, podnosilac zahteva: Bajrush Gashi, stav 36; vidi, takođe, u gore pomenuti slučaju ESLJP-a Oberschlick protiv Austrije, stav 51).
68. Sud podseća da pitanje da li postoji ili ne postoji dovoljan broj sudija za odlučivanje o zahtevima za zaštitu zakonitosti predstavlja pitanje koje je u potpunosti u nadležnosti, i za diskusiju, ako je to potrebno, između pravosuđa i drugih nadležnih organa. Primarna odgovornost za pravilno upravljanje pravdom pripada relevantnim institucijama, a organizaciona pitanja se ne mogu koristiti kao opravdanje za nepoštovanje Ustava (u ovom kontekstu, vidi u gore pomenutom slučaju Suda KIO6/12, podnosilac: Bajrush Gashi, stav 51, i slučaj KO4/11, podnosilac zahteva: Vrhovni sud Kosova, ocena ustavnosti članova 35, 36, 37. i 38. Zakona o eksproprijaciji nepokretne imovine, br. 03/L-139, presuda od 1. marta 2012. godine).
69. Samim tim, i u ovim okolnostima, Sud mora da utvrdi da legitimne sumnje o nepristrasnosti suda koje proizilaze kao rezultat vršenja različitih funkcija jednog sudije unutar jednog sudskog postupka su objektivno razložne. Sud takođe, treba da utvrdi da je prilikom donošenja presude [PML. br. 293/2018] od 3. decembra 2018. godine, sud nije bio nepristrasan u smislu objektivnog testa i da je samim tim povređeno pravo na pravično i nepristrasno suđenje od strane nezavisnog suda, zagarantovano članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP.
70. Sud, kao što je prethodno navedeno, podseća da je u kontekstu procene nepristrasnosti suda, osim pravnih i regulatornih pitanja, i veza između suštinskih pitanja koja je razmatrao isti sudija u različitim fazama postupka, takođe relevantna. Međutim, s obzirom na to da je već utvrdio da su u okolnostima konkretnog slučaja sumnje u nepristrasnost objektivno opravdane, Sud smatra da nije potrebno razmatrati ostale aspekte koji se tiču nepristrasnosti suda u smislu objektivnog testa.

71. Sud naglašava da se ovaj zaključak odnosi isključivo na osporenu presudu Vrhovnog suda, odnosno presudu [PML. br. 293/2018] od 3. decembra 2018. godine sa tačke gledišta nepristrasnosti suda u smislu objektivnog testa i ni na koji način nije povezan sa, i ne prejudicira rezultat merituma slučaja.
72. Sud podseća da podnosilac zahteva takođe tvrdio druge navode u vezi sa Presudom Vrhovnog Suda [PML. Nr. 283/2018] od 3. decembra 2018. godine. Podnosilac zahteva navodi povredu člana 30 [Prava Optuženog] Ustava u vezi sa članom 31 Ustava koji povezuje sa članom 6 EKLJP, kao što je gore pomenuto, odnosno on navodi (i) da je njegov branilac postupao u suprotnosti sa Zakonom o advokaturi i da je tako naneo štetu njegovim interesima, i (ii) da je osporena presuda doneta u suprotnosti sa određenim odredbama krivičnog postupka.
73. Sto se tiče član 30 Ustava, Sud primećuje da samo pominjanja članova Ustava nije dovoljno i cilju izgradnje navoda u Ustavim povredama ukoliko su takvi navodi pokrenuti podnosilac mora da potkrepi navode i potvrdi činjenice (u ovom kontekstu vidi, Suda KI136/14, podnosilac zahteva: *Abdullah Bajqinca*, rešenje o neprihvatljivosti od 10. februar 2015. godine, stav 33). Uzimajući u obzir da je relevantna Presuda doneta kršeći član 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP poništavanjem te odluke i posledično vraćanje slučaja na ponovno suđenje Vrhovnom sudu, Sud se neće upuštati u razmatrati ostalih navode podnosioca u vezi sa kršenjem ostalih navedenih članova Ustava.
74. Na kraju, Sud naglašava da je ovom presudom proglasio nevažećom samo jednu od presuda Vrhovnog suda, odnosno presudu [PML. br. 293/2018] od 3. decembra 2018. godine, koja je doneta kao rezultat zahteva za zaštitu zakonitosti okrivljenog, odnosno podnosioca zahteva, protiv presude [PAKR. br. 108/2018] Apelacionog suda od 19. aprila 2018. godine. S druge strane, nije razmatrao navode koji se odnose na presudu [PML. br. 226/2018] Vrhovnog suda od 18. oktobra 2018. godine jer je zahtev za ocenu ustavnosti iste proglasio neprihvatljivim. Ovaj rezultat razmatranja ustavnosti dvaju presuda Vrhovnog suda koje se bave zahtevima za zaštitu zakonitosti protiv iste presude Apelacionog suda, proizilazi iz činjenice da je Vrhovni sud, u okolnostima konkretnog slučaja, razmatrao odvojeno zahteve za zaštitu zakonitosti, koje su podneli okrivljeni i njegov branilac, odlučujući o njima dvema presudama.
75. Sud primećuje da ZKPRK u svom članu 433. (Lica ovlašćena za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti), utvrđuje da glavni državni tužilac, okrivljeni i njegov branilac lica koja su ovlašćena za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti. ZKPRK ne predviđa konkretno da li se zahtevi za zaštitu zakonitosti koje su podneli odvojeno okrivljeni i njegov branilac, moraju nužno razmatrati zajedno u jednoj odluci od strane Vrhovnog suda. U slučaju njihovog odvojenog razmatranja, svaka od odluka Vrhovnog suda ima odgovarajuće dejstvo na odluku koja se osporava vanrednim pravnim sredstvom.

Zahtev za uvođenje privremene mere

76. Sud podseća da je podnosilac zahteva tražio uvođenje privremene mere, sa zahtevom da se početak izvršenja kazne zatvorom obustavi do donošenja odluke od strane Suda.

77. Podnosilac zahteva u vezi sa svojim zahtevom za uvođenje privremene mere navodi sledeće: "Imajući u vidu da osuđeni čeka na odluku Ustavnog suda Republike Kosovo o svom zahtevu, ovim zahtevom tražim od Suda da odredi privremenu meru i obustavi početak izdržavanja kazne izrečene presudom PKR br. 107/2012 od 22.11.2017. godine, do donošenja odluke o ovom pitanju".
78. U tom pogledu, Sud prvo podseća da prema članu 27. (Privremene Mere) Zakona, Sud može odrediti privremenu meru u odnosu na pitanje koje je predmet postupka (i) ukoliko je mera neophodna za otklanjanje rizika ili nepopravljive štete, ili (ii) ako je preduzimanje ovih privremenih mera u javnom interesu. Ovi kriterijumi su dalje precizirani u stavu 4 pravila 57 Poslovnika.
79. Sud podseća da je u okolnostima konkretnog slučaja, Sud proglasio neprihvatljivim zahtev podnosioca za ocenu ustavnosti presude [PML. br. 226/2018] Vrhovnog suda od 16. oktobra 2018. godine, te da je proglasio nevažećom presudu [PML. br. 293/2018] od 3. decembra 2018. godine i vratio istu Vrhovnom sudu na ponovno odlučivanje. Shodno tome, Vrhovni sud će u skladu sa ovom presudom još jednom razmotriti zahtev za zaštitu zakonitosti koji je Vrhovnom sudu podneo okrivljeni, odnosno podnosilac zahteva protiv presude Apelacionog suda. Sud primećuje da je ova poslednje navedena, odnosno presuda [PAKR. br. 108/2018] Apelacionog suda i 19. aprila 2018. godine pravosnažna i izvršiva na osnovu člana 485. (Konačni oblik i izvršenost odluke) ZKPRK-a i, u okolnostima konkretnog slučaja, dokle god nije drugačije odlučeno od strane Vrhovnog suda na osnovu odredaba člana 418. (Vanredni pravni lekovi) ZKPRK-a.
80. Ova presuda Suda je proglasila nevažećom samo presudu [PML. br. 293/2018] Vrhovnog suda od 3. decembra 2018. godine i ne utiče direktno na pravno dejstvo koje proizvode, u skladu sa važećim zakonodavstvom, presuda [PAKR. br. 108/2018] Apelacionog suda od 19. aprila 2018. godine u vezi sa presudom [PKR. br. 107/2012] Osnovnog suda od 22. novembra 2017. godine. Shodno tome, u skladu sa članom 27.1 Zakona i pravilu 57 (4) Poslovnika, zahtev podnosioca za uvođenje privremene mere mora biti odbijen.

Zaključci

81. U okolnostima konkretnog slučaja, Sud je našao da presuda [PML. br. 293/2018] Vrhovnog suda od 3. decembra 2018. godine nije doneta od strane nepristrasnog suda u smislu objektivnog testa nepristrasnosti suda ustanovljenog sudskom praksom ESLJP-a i da je samim tim u suprotnosti sa članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP iz razloga što je (i) istu doneo sastav veća u kojem je u suprotnosti sa sudskom praksom ESLJP-a, Suda i relevantnim odredbama krivičnog postupka, učestvovao sudija koji je takođe bio deo odlučivanja u prethodnim fazama istog krivičnog predmeta, odnosno učestvovao je kao član pretresnog veća u Okružnom sudu kada je odlučeno o krivičnoj optužbi protiv podnosioca zahteva, ali i kao član veća kada je odlučeno o njegovom zahtevu za zaštitu zakonitosti u Vrhovnom sudu, i jer je (ii) u takvim okolnostima bojazan podnosioca zahteva u pogledu nepostojanja nepristrasnosti suda objektivno opravdana.

82. Takođe, Sud je proglasio neprihvatljivim zahtev branioca podnosioca zahteva za ocenu ustavnosti presude [PML. br. 226/2018] Vrhovnog suda od 16. oktobra 2018. godine jer isti nije ispunio uslove prihvatljivosti propisane članom 48. Zakona i tačkom (d) stava (1) pravila 39 Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20. i 47. Zakona i pravilom 59 (a) Poslovnika, na sednici održanoj dana 29. jula 2019. godine, jednoglasno:

ODLUČUJE

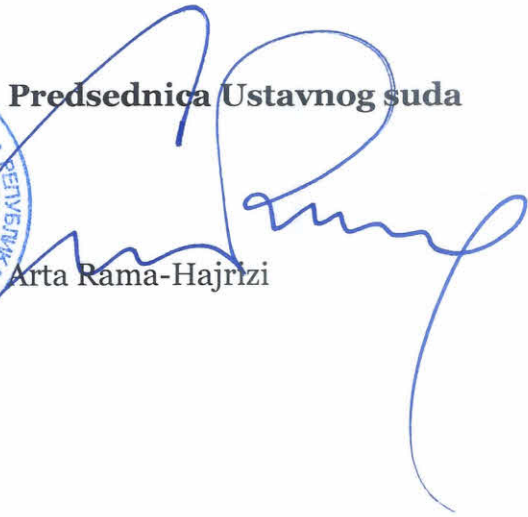
- I. DA PROGLASI zahtev KI187/18 neprihvatljivim;
- II. DA PROGLASI zahtev KI11/19 prihvatljivim za razmatranje merituma;
- III. DA UTVRDI da je u presudi Vrhovnog suda PML. br. 293/2018 od 3. decembra 2018. godine došlo do povrede člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa stavom 1 člana 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima;
- IV. DA PROGLASI NEVAŽEĆOM presudu Vrhovnog suda Kosova PML. br. 293/2018 od 3. decembra 2018. godine;
- V. DA VRATI presudu Vrhovnog suda PML. br. 293/2018 od 3. decembra 2018. godine na ponovno razmatranje u skladu sa presudom ovog Suda;
- VI. DA NALOŽI Vrhovnom sudu da u skladu sa pravilom 66 (4) Poslovnika o radu, u roku od 6 (šest) meseci od dana objavljivanja ove presude, obavesti Sud o merama koje su preduzete u cilju izvršenja presude ovog Suda;
- VII. DA ODBACI zahtev za privremenom merom;
- VIII. DA OSTANE snažno posvećen ovom pitanju, očekujući izvršenje ovog naloga;
- IX. DA NALOŽI da se ova presuda dostavi strankama i, u skladu sa članom 20.4 Zakona, objavi u Službenom listu;
- X. DA PROGLASI da ova presuda stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Gresa Caka-Nimani

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi